

Feda

– HimmetAYGÜT · 11 Eylül 2012

"Ben diyorum ki ona

Kül olayım Kerem gibi yana yana
Ben yanmasam, sen yanmasan, biz yanmasak
Nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa..."

(N.Hikmet Ran)

Hiçbir sabah, o sabah kadar
Karanlık olmayacaktı
Malumumuzdu elbet, öncesi de vardı
Affetmeler epey bir zaman sürerken
Kırılırcasına çalınıyordu her kapı

Oysa umutlarımızı saklamıştık
Kükürt kokulu kibrit kutularına
Sonra onlarla yaktılar
En sıcak kitaplarımı
Aydınlığın ateşinden korkuyor diye
Zincirlerinin utanç sesleri

Çünkü Mesut Mertcan'ın
Buğulu sesiyle birleşmişti
Hasan Mutlucan'dan kahramanlık türküleri
"Yine de şahlaniyor aman
Kolbaşının yandım da kır atı"

Annemin gözyaşlarıydı
Filiz'in mektuplarındaki mürekkep
Ki tel örgü boylarında kurduğum düşlerin
Beyaz güvercinleriydi onlar
Uzak dur derken bile,
Çocuk bedeninden hesabı sorulan

....

Tutulmuş her sokak başında
Ağrılı bir sancı aldı kavuşmalarımızı
Tütünün renginden midir bilinmez
Ciğerlerimizdeki boynu bükük Anadolu
Havasız cezaevi araçlarının camlarında
Tanıdık, tanıtılar mahpusluğu

Bir sağımızdan aldılar
Bir solumuzdan vurdular
Solumuz; yani can damarımız
Yani tandırda ekmek kokusu
Benim Çukurovamda pamuk
Karadenizimde çay tarlası
Zonguldak'ta maden ocağı

Ateş topuna dönerken
İnce bileklerde kelepçe
Bilmezdim ne yana düşerdi Hasdal
Saatler dördü göstermeden önce
"Seni sevecek kadar, çok öldük halkım" işte

Kutlarken zaferlerini
Yenenler yenilenlerin çığlıklarıyla
"Bizim oğlanlar başardı" diyorlarmış
Bayrağında bol yıldız
Bol özgürlük bulunan kıtadan
Sonradan duyduk, meşguldük

Pir Sultan, Hızır Paşa'yı anlatıyordu
Suskunduk, kırılacak diyordu o çark
Bizse gönüllü ufalanıyorduk
Sonunda bir bedeni
Aslında, yeşili ve umudu
Toprağa feda ettikçe gülümsüyorduk

...

Şimdilerde gözüm ilişir hep

Herhangi bir evin bahçesindeki
Herhangi bir çamaşır ipine
Kirli üniformalarda
Asılır belki birgün diye

Himmet Aygüt - Irmak Eriş
Eylül / 2012